

[Arne Melchior]

har haft væsentlige dele af deres indtægter gennem afholdelse af lotterier.

Jo mere spil staten er med til at tillade og foranstalte, desto mere risikerer der at gå fra disse for hele samfundet overordentlig nyttige formål. Derfor kunne vi tænke os at forhandle i udvalgene og med de involverede ministre, om vi kunne gå noget ned fra de 75 pct. og henlægge nogle procent af afgiften til dækning for de tab, der måtte blive, til sygdomsbekæmpelse, forskning og lignende alment anerkendte formål.

Jeg skal i forbindelse med de 75 pct. også gøre opmærksom på følgende:

Ifølge skatteministerens forslag skal der foruden 75 pct.-afgiften, altså efter at den er erlagt, også betales almindelig selskabsskat, almindelig erhvervsskat, af overskuddet i de pågældende virksomheder, der vil drive kasinoer. Dette er ikke tilfældet i alle andre lande. I nogle lande er det for øvrigt staten, der er ejer, så dér kan det sådan set være ligegyldigt, men dér, hvor det er privat entreprise, som det skal være her, er der ikke beskatning af et overskud, når den meget store afgift først er erlagt.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at i nogle lande – vistnok de fleste – hvor kasinoer findes, er der i modsætning til de her fremsatte forslag ret til at give drikkepenge til croupiererne ved spillebordene. Det vil sige, at den meget betydelige udgift og omkostning til dette også meget betydelige antal personer, der er ansat – hvert spillebord til fransk roulette kræver faktisk 12 dygtige og højt lønnede croupierer, og de aflønnes i de fleste kasinoer gennem et internationalt brugeligt drikkepengesystem. Det er klart, at det er en meget stor forskel for omkostningsniveauet i det pågældende kasino, om denne udgift afholdes uden om det almindelige regnskab, men ikke med sorte penge. Der skal selvfølgelig også være kontrol med, hvor meget det beløber sig til. Det tælles op og skal selvfølgelig angives ganske normalt.

Det er disse ting, vi skal tale om, når vi i udvalget får lejlighed til at drøfte de nøjagtige afgiftssatser.

Må jeg kvittere for, at man har skrevet antallet af tilladelser som »et encifret antal«. Jeg synes, det er et genialt påfund af vedkommende. Det må jo være noget op til ni. Jeg vil være meget tilfreds, hvis man starter et sted i omegnen af seks-syv; vi behøver jo ikke starte med ni.

Skulle vi her i landet med tiden kunne absorbere flere end ni, skal der en lovændring til. Jeg synes, det er meget elegant formuleret. Så har man ikke bundet sig til noget bestemt, men har en vis bevægelsesfrihed. Og jeg forstår teksten sådan, at de kasinoer, der vil blive tilladt på skibe i udenrigsfart, er ud over dette encifrede antal.

Nogle andre små bemærkninger skal gælde, at jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt eller nødvendigt at give domstolene mulighed for at afgøre tvistigheder. Vi må nok trække lidt på udenlandske erfaringer her. Det drejer sig altså om tvistigheder mellem ejeren og en spiller om, hvorvidt det er gået sådan eller sådan til. Det bliver jo nok meget vanskeligt med vidneafhøring og bevisførelse for sådan nogle ting. Jeg tror, det kan ordnes på anden måde.

Må jeg sige om veksling, som ifølge forslaget ikke er tilladt ved bordene, at jeg nu meget vel kunne tænke mig, at man skulle kunne tillade veksling fra rede penge til jetons ved bordene, men at tilbagevekslingen kunne foregå ved en kasse. Jeg forstår intentionerne om hvide og sorte penge. På den anden side, hvis en person angiver at have vundet et større beløb i et kasino, så kunne vedkommende jo sige, at han havde vundet dem i udlandet eller havde vundet dem ved 37 forskellige besøg på forskellige kasinoer. Så bliver det alligevel vanskeligt at sige, om han måske kan have vundet den halve million. Jeg er ikke sikker på, at lovforslagets intentioner her kan udføres i praksis.

Jeg skal endelig give en enkelt kommentar til, at der opereres med 5 års bevilling, som dog kan forlænges. Jeg mener i og for sig, at der burde være tale om 10 års bevilling, og det gør jeg, fordi der er tale om enormt store investeringer både i lokalitet og i borde og maskiner osv. og i uddannelse af professionelt personale, så jeg ville foretrække, at der stod 10 år, men selvfølgelig med tilbagekaldelsesret på de betingelser, som er indeholdt i forslagene.

Jeg startede med at tale om begejstring. Det skal ikke overfortolkes. Landet kunne leve ganske lykkeligt videre også uden denne lovgivning, også uden denne nye mulighed. Men som vistnok Venstres ordfører sagde, er der her tale om fjernelsen af et forbud. Der er tale om en liberal indstilling til ting, som i snesevis af andre lande har lang tids praksis med. Vi har viden om, at der ikke følger større sociale tragedier i